

Mál nr. 9/2019

M og
V v/ innbústryggingar.

Ágreiningur um bótaskyldu vegna þjófnaðar úr bílskúr.

Gögn.

Málskot, móttækið 2.1.2019, ásamt fylgigögnum.

Bréf V, dags. 23.1.2019.

Málsatvik.

Sunnudaginn 28. október 2018 var lögregla kvödd að heimili M í Kópavogi þar sem farið hafði verið inn í bílskúr við heimilið og stolið þaðan ýmsum munum. Segir í lögregluskýrslu að M hafi sýnt lögreglu hvar spennt hafi verið upp hurð í bílskúrnum, en engar skemmdir hafi verið á hurðinni en sjá hafi mátt rispur á læsingu.

M hefur krafist bóta úr innbústryggingu sinni hjá V. V hefur hafnað bótaskyldu úr váttryggingunni með vísan til varúðarreglu í skilmálum váttryggingarinnar þar sem segir m.a. að læsa skuli íbúðarhúsum og loka öllum gluggum og krækja aftur, auk þess sem váttryggður skuli sjá til þess að ekki sé skilið við ólæst íbúðarhúsnæði mannlaut. Engar skemmdir hafi verið sjáanlegar á hurðinni og því verði að telja afar ólíklegt að bílskúrshurðin hafi verið spennt upp, enda séu rispur á læsingu á 30 ára gamalli hurðinni langt frá því að vera nægileg sönnun fyrir því að brotist hafi verið inn í bílskúrinn. Því megi leiða líkur að því að M hafi gleymt að læsa hurðinni og þjófur því átt greiða leið inn í bílskúrinn.

Álit.

Samkvæmt gögnum málsins virðist óumdeilt með aðilum að munum hafi verið stolið úr bílskúr við heimili M. Samkvæmt skilmálum þeim sem gilda um innbústryggingu þá sem hér er til skoðunar bætir váttryggingin tjón vegna þjófnaðar úr íbúðarhúsnæði eða geymslu tilheyrandi lögheimili váttryggingartaka. Ekkert liggur fyrir um að það sé skilyrði fyrir bótum úr váttryggingunni að ummerki innbrots hafi verið á vettvangi. Hvort rispur á læsingu á bílskúrshurðinni hafi komið við það að þjófur lögðu leið sína í skúrinn í umrætt sinn hefur því ekki sérstaka þýðingu fyrir úrslit málsins. Kemur því einungis til álita hvort M hafi brotið gegn fyrrgreindri varúðarreglu með þeim hætti að V sé heimilt að hafna bótaskyldu.

Samkvæmt 26. gr. laga nr. 30/2004 um váttryggingarsamninga getur félagið gert fyrirvara um að það skuli laust úr ábyrgð í heild eða að hluta ef varúðarreglum er ekki fylgt. Slíkan fyrirvara getur félagið þó ekki borið fyrir sig ef ekki er við váttryggðan að sakast eða sök hans er óveruleg eða það að váttryggingaratburður hefur orðið verður ekki rakið til brota hans. Af þessu lagaákvæði leiðir að V hefur sönnunarbyrði um það að umræddan þjófnað megi rekja til brots M á fyrrgreindri varúðarreglu. Ekkert í gögnum málsins bendir til að bílskúrinn hafi verið ólæstur eða gluggar opnir eða ekki kræktir aftur. Er því ósannað að þjófnaðurinn verði rakinn til þess að M hafi brotið gegn varúðarreglu þeirri sem mælt er fyrir um í skilmálum váttryggingarinnar. Skilyrði fyrir synjun bóta eru því ekki fyrir hendi og telst M því eiga rétt á óskertum bótum úr innbústryggingu sinni hjá V.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum úr innbústryggingu hjá V.

Reykjavík, 19. febrúar 2019.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.